

דברי קהלת בן דוד מלך בירושלם הבל הבלים
אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל מה יתרון לאדם
בכל עמלו שיעמל תזזת השמש דור הלך ודור
בא והארץ לעולם עבודה וזרוח השמש ובא
השמש ואל מקומו שואף זרוח הוא שם הולך אל
דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל
סביבותיו שב הרוח כל הצחלים הלכים אל הים
והים איננו מלא אל מקום שהצחלים הלכים שם
הם שבים ללכת כל הדברים יגיעים לא יוכל איש
לדבר לא תשבוע עין לראות ולא תמלא אוזן משמע
מה שיהיה הוא שיהיה ומה שיעשה הוא שיעשה
ואין כל זדוש תזזת השמש יש דבר שיאמר ראה
זה זדוש הוא כבר היה לעלמים אשר היה מלפנינו
אין זכרון לראשנים וגם לאחרנים שיהיו לא יהיה
להם זכרון עם שיהיו לאחריה

אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלם ונתתי
את לבי לדרוש ולתור בזכמה על כל אשר יעשה
תזזת השמים הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם
לעשות בו ראיתי את כל המעשים שיעשו תזזת
השמש והנה הכל הבל ורעות רווח מעות לא יוכל
לתקן וזכרון לא יוכל להמנות דברתי אני עם לבי
לאמר אני הנה הגדלתי והוספתי זכמה על כל
אשר היה לפני על ירושלם ולבי ראה הרבה
זכמה ודעת ואתנה לבי לדעת זכמה ודעת הוללת
ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רווח כי ברב
זכמה רב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב אמרתי
אני בלבי לכה לא אנסכה בשמוזה וראה בשוב
והנה גם הוא הבל לשזק אמרתי מהולל ולשמוזה
מה זה עשה תרתי בלבי למשוך ביין את בשרי
ולבי נהג בזכמה ולאוז בסכלות עד אשר אראה
אי זה טוב לבני האדם אשר יעשו תזזת השמים
מספר ימי זייהם הגדלתי מעשי בניתי לי בתים
נטעתי לי כרמים עשיתי לי גנות ופרדסים ונטעתי
בהם עץ כל פרי עשיתי לי ברכות מים להשקות
מהם יער צומח עצים קניתי עבדים ושפוזות ובני
בית היה לי גם מקנה בקר וצאן הרבה היה לי
מכל שהיו לפני בירושלם כנסתי לי גם כסף וזהב
וסגלת מלכים והמדינות עשיתי לי ערים ושדות
ותעצמות בני האדם שדה ושדות וגדלתי והוספתי
מכל שיהיה לפני בירושלם אף זכמתי עמדה
לי וכל אשר שאלו עיני לא אשכחתי מהם לא
מצעתי את לבי מכל שמוזה כי לבי שמח מכל

עמלי וזה היה זולקי מכל עמלי ופניתי אני בכל מעשי שעשיו ידו ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הבל ורעות רוז ואיך יתרוץ תזוזת השמש ופניתי אני לראות זכמה והוללות וסכלות כי מה האדם שישבא אזרי המולך את אשר כבר עשוהו וראיתי אני שיש יתרוץ לזכמה מן הסכלות כיתרוץ האור מן הזשך הזכם עיניו בראשו והכסיל בזשך הולך וידעתי גם אני שמקרה אחר יקרה את כלם ואמרתני אני בלבי כמקרה הכסיל גם אני יקרני ולמה זכמתי אני אז יתר ודברתי בלבי שגם זה הבל כי איך זכרון לזכם עם הכסיל לעולם בשכבר הימים הבאים הכל זשכז ואיך ימות הזכם עם הכסיל ושנאתי את הזיים כי רע עלי המעשה שנעשה תזוזת השמש כי הכל הבל ורעות רוז ושנאתי אני את כל עמלי שאני עמל תזוזת השמש שאניזנו לאדם שיהיה אזרי ומי יודע הזכם יהיה או סכל וישלט בכל עמלי שעמלתי ושזכמתי תזוזת השמש גם זה הבל וסבותי אני ליאש את לבי על כל העמל שעמלתי תזוזת השמש כי יש אדם שעמלו בזכמה וברעת ובכשרון ולאדם שלא עמל בו יתננו זולקו גם זה הבל ורעה רבה כי מה הוה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו שהוא עמל תזוזת השמש כי כל ימיו מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכת לבו גם זה הבל הוא איך טוב באדם שיאכל ושתה והראה את נפשו טוב בעמלו גם זה ראיתי אני כי מיד האלהים היא כי מי יאכל ומי יזוש זוזן ממני כי לאדם ששטוב לפניו נתן זכמה ודעת ושמוזה ולזוטא נתן ענין לאסף ולכזוס לתת לטוב לפני האלהים גם זה הבל ורעות רוז לכל זמן ועת לכל

זפץ תזוזת השמים
לכדת
למות
לשעת
לעקור זטוע
להרוג
לרפוא
לפרוץ
לבנות
לבכות
לשזוק
ספוד

עת
ועת
עת
ועת
עת
ועת
עת
ועת
עת
ועת
ועת

עֵת
וְעֵת
עֵת
וְעֵת
עֵת
וְעֵת
עֵת
וְעֵת
עֵת
וְעֵת
עֵת
וְעֵת
עֵת
וְעֵת
עֵת
וְעֵת

רְקוּד
לְהַשְׁלִיךְ אַבְנִים
כְּגֹס אַבְנִים
לְחַזְבוֹק
לְרַחֵק מִחֻבֵּק
לְבַקֵּשׁ
לְאֵבֵד
לְשִׁמּוֹר
לְהַשְׁלִיךְ
לְקַדּוֹעַ
לְתַפּוֹר
לְחַשׂוֹת
לְדַבֵּר
לְאֵהָב
לְשַׁמֵּא
מְלֻחָמָה

שְׁלוֹם
מִזֶּה יִתְרוֹן הַעֲשִׂיָה בְּאֵשׁ הָאֵל
עֲמַל רֵאִיתִי אֶת הַעֲלִיָּן אֲשֶׁר זָתָן אֱלֹהִים לְבַנֵּי הָאָדָם
לְעֲשׂוֹת בּוֹ אֶת הַכֹּל עֲשֵׂה יָפֵה בַעֲזוֹ גַם אֶת הָעֵלָם זָתָן
בְּלִבָּם מִבְּנֵי אֲשֶׁר לֹא יִמְצֵא הָאָדָם אֶת הַמַּעֲשֵׂה
אֲשֶׁר עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים מֵרֵאשִׁי וְעַד סוֹף יִדְעֵתִי כִּי אֵיךְ
טוֹב בָּם כִּי אִם לְשִׁמּוֹחַ וּלְעֲשׂוֹת טוֹב בְּזַיְיָ וְגַם כֹּל
הָאָדָם שִׂיאֲכַל וְשִׂתֵּה וְרֵאָה טוֹב בְּכֹל עֲמַל מִזֶּה
אֱלֹהִים הִיא יִדְעֵתִי כִּי כֹל אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים
הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עִלְיוֹ אֵיךְ לְהוֹסִיף וּמִמַּזֵּה אֵיךְ
לְצַרּוֹעַ וְהָאֱלֹהִים עֲשֵׂה שִׁירָאוּ מִלְּפָנָיו מִזֶּה שֶׁהִיא
כֹּבֵד הוּא וְאֲשֶׁר לְהִיֹּת כֹּבֵד הִיא וְהָאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ
אֶת צַרְדָּף וְעוֹד רֵאִיתִי תְּחִלַּת הַשְּׁמַיִם מִקּוֹם הַמַּשְׁפָּט
שִׁמְהַרְשֵׁעַ וּמִקּוֹם הַיַּדֵּק שִׁמְהַרְשֵׁעַ אִמְרַת אֱלֹהִים
בְּלִבִּי אֶת הַיַּדֵּיק וְאֶת הַרְשֵׁעַ יִשְׁפֹּט הָאֱלֹהִים כִּי עֵת
לְכֹל חֹפֶץ וְעַל כֹּל הַמַּעֲשֵׂה שֵׁם אִמְרַתִּי אֱלֹהִים בְּלִבִּי
עַל דְּבַרֵּת בְּנֵי הָאָדָם לְבָרֵם הָאֱלֹהִים וּלְרֵאוֹת
שֵׁהֶם בְּהִמָּה הִמָּה לָהֶם כִּי מִקְרָה בְּנֵי הָאָדָם
וּמִקְרָה הַבְּהִמָּה וּמִקְרָה אֲזוּד לָהֶם כְּמוֹת זֶה כֵּן מוֹת
זֶה וְרוּחַ אֲזוּד לְכֹל וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הַבְּהִמָּה אֵיךְ כִּי
הַכֹּל הַבֹּל הַכֹּל הוֹלֵךְ אֶל מִקּוֹם אֲזוּד הַכֹּל הִיא מִן
הָעֵפֶר וְהַכֹּל שָׁב אֶל הָעֵפֶר מִי יוֹדֵעַ רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם
הָעֵלָה הִיא לְמַעְלָה וְרוּחַ הַבְּהִמָּה הִירָדָת הִיא לְמַטָּה
לְאַרְץ וְרֵאִיתִי כִּי אֵיךְ טוֹב מֵאֲשֶׁר יִשְׁמַח הָאָדָם
בְּמַעֲשָׂיו כִּי הוּא חֹלְקוֹ כִּי מִי יִבְיָאֵנוּ לְרֵאוֹת בְּמִזֶּה
שֶׁהִיא אֲזוּרִיו וְשִׁבְתִּי אֱלֹהִים וְרֵאָה אֶת כֹּל הָעֲשֻׁקִים
אֲשֶׁר לְעֵשִׂים תְּחִלַּת הַשְּׁמַיִם וְהִנֵּה דְמַעַת הָעֲשֻׁקִים

ואין להם מנוח ומיד עשקיהם כח ואין להם מנוח
ושבחו אני את המתים שכבר מתו מן החיים אשר
המה חיים עדנה וטוב משניהם את אשר עדין לא
היה אשר לא ראה את המעשה הרע אשר עשה
תזת השמש וראיתי אני את כל עמל ואת כל
כשרון המעשה כי היא קצאת איש מרעהו גם זה
הבול ורעות רווח הנסיל חזבה את ידיו ואכל את
בשרו טוב מלא כף תזת ממלא חפנים עמל ורעות
רוח ושבתי אני ואראה הבול תזת השמש יש אחד
ואין שני גם בן ואח אין לו ואין קץ לכל עמלו גם
עניו לא תשבע עשר ולמי אני עמל ומחסר את
נפשי מטובה גם זה הבול וענין רע הוא טובים השנים
מן האחד אשר יש להם שכר טוב בעמלם כי אם
יפלו האחד יקים את חברו ואילו האחד שיפול אין
שני להקימו גם אם ישכבו שנים וחם להם ולאחד
אין יחם ואם יתקפו האחד השנים יעמדו לצדו והחוט
המשלש לא במהרה יתק טוב ילד מסכן וחכם
ממלך זקן וכסיל אשר לא ידע להזהר עוד כי
מבית הסורים ישא למלך כי גם במלכותו צלד רש
ראיתי את כל החיים המהלכים תזת השמש עם הילד
השני אשר יעמד תזתיו אין קץ לכל העם לכל
אשר היה לפניהם גם האחרונים לא ישמחו בו כי גם זה
הבול ורעיון רווח שמר רגליך כאשר תלך אל בית
האלהים וקרוב לשמע מתת הנסילים זבח כי אלם
ידעים לעשות רע אל תבהל על פוך ולבך אל
ימהר להשיא דבר לפני האלהים כי האלהים
בשמים ואתה על הארץ על כן יהיו דברך מעשים
כי בא החלום ברב ענין וקול כסיל ברב דברים כאשר
תדר גדר לאלהים אל תאזר לשלמו כי אין חפץ
בנסילים את אשר תדר שלם טוב אשר לא תדר
משתדור ולא תשלם אל תהן את פוך לזטיא את
בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה
יקטף האלהים על קולך וחבל את מעשה ידך כי ברב
חלמות והבלים ודברים הרבה כי את האלהים ירא
אם עשק רש וגזל משפט וצדק תראה במדינה אל
תתמה על החפץ כי גבה מעל גבה שמר וגבהים
עליהם ויתרון ארץ בכל היא מלך לשדה לעבד אהב
כסף לא ישבע כסף ומי אהב בהמוץ לא תבואה גם זה
הבול ברבות הטובה רבו אוכליה ומה כשרון
לבעליה כי אם ראית עניו מתוקה שלת העבד אם
מעט ואם הרבה יאכל והשבע לעשיר אינו מניח לו
לישוף יש רעה חולה ראיתי תזת השמש עשר

שמור לבקליו לרעתו ואבד העשר ההוא בעצין רע
והוליד בן ואין בידו מאומה כאשר ישא מבטן אמו
ערום ישוב ללכת כשבא ומאומה לא ישא בעמלו
שילך בידו וגם זה רעה חולה כל עמדת שבא
כן ילך ומה יתרוץ לו שיעמל לרווח גם כל ימיו
בחשך יאכל וכעס הרבה וזליו וקישף הגה אשר
ראיתי אני טוב אשר יפה לאכול ולשתות ולראות
טובה בכל עמלו שיעמל תזוז השמש מספר ימי
זיו אשר נתן לו האלהים כי הוא זלכו גם כל האדם
אשר נתן לו האלהים עשר וזכסים והשליטו לאכל
ממנו ולשתות את זלכו ולשמח בעמלו זה מתת
אלהים היא כי לא הרבה יזכר את ימי חייו כי
האלהים מענה בשמחה לבו יש רעה אשר ראיתי
תזוז השמש ורבה היא על האדם איש אשר נתן לו
האלהים עשר וזכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו מכל
אשר יתאוה ולא ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי
איש זכרי יאכלנו זה הבט וזליו רע הוא אם יוליד איש
מאה ושנים רבות יזיה ורב שיהיו ימי שגיו ונפשו
לא תשבע מן הטובה וגם קבורה לא היתה לו אמרתי
טוב ממנו הנפל כי בהבל בא ובחשך ילך ובחשך שמו
יכסה גם שמש לא ראה ולא ידע צוה לזה מזה
ואלו זיה אלף שנים פעמים וטובה לא ראה הכל אל
מקום אחד הכל הולך כל עמל האדם לפיהו וגם
הנפש לא תמלא כי מה יותר לחכם מן הכסיל מה
לעני יודע להלך צד הזיים טוב מראה עינים מהלך
נפש גם זה הבט ורעות רווח מה שיהיה כבר נקרא שמו
ובדע אשר הוא אדם ולא יוכל לדין עם שהתקיף
ממנו כי יש דברים הרבה מרבים הבט מה יתר לאדם
כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו הבטו
ויעשם כפל אשר מי יגיד לאדם מה יהיה אחריו תזוזת
השמש טוב שם משמן טוב ויום המזות מיום
הולדו טוב ללכת אל בית אבל מלכת אל בית
משתה באשר הוא סוף כל האדם והחי יתן אל
לבו טוב כעס משחוק כי ברע פנים יטב לב לב
זכמים בבית אבל ולב כסילים בבית שמחה טוב
לשמע גערת זכם מאיש שמע שיר כסילים
כי כקול הסירים תזוזת הסיר כן שחוק הכסיל
וגם זה הבט כי העשק יהולל זכם ויאבד את
לב מתנה טוב אחרית דבר מראשיתו טוב
ארך רווח מגבה רווח אל תבהל ברווח לכעוס
כי כעס בחזיק כסילים ינוח אל תאמר מה היה
שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא

מזכמה שאלת על זה טובה חכמה עם מזלה
ויתר לראי השמש כי בעל החכמה בעל הכסף
ויתרון דעת החכמה תזוה בעליה ראה את
מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר
עזבו ביום טובה היה בטוב וביום רעה ראה
גם את זה לעמת זה עשה האלהים על דברת
שלא ימשא האדם אזורי מאומה את הכל ראיתי
בימי הבלי יש גדיק אבד בשדקו ויש רשע
מאריך ברעתו אל תהי גדיק הרבה ואל
תתחכם יותר למה תשומם אל תרשע הרבה
ואל תהי סכל למה תמות בלא עתך טוב אשר
תאחז בזה וגם מזה אל תתנז את ירך כי ירא
אלהים ישא את ככם החכמה תעז לחכם
מעשרה שליטים אשר היו בעיר כי אדם אין
גדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא גם
לכל הדברים אשר ידברו אל תתן לבך אשר
לא תשמע את עבדך מקללך כי גם פעמים
רבות ידע לבך אשר גם את קללת אחרים כל
זה נסיתי בחכמה אמרתי אחכמה והיא רחוקה
ממצי רחוק מה שיהיה ועמק עמק מי ימשא
סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חכמה
וזשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הוללות
ומושא אני מר ממות את האשה אשר היא
משודים וזרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני
האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה ראה זה
משאתי אמרה קהלת אחת לאחת למשא חשבון
אשר עוד בקשה נפשי ולא משאתי אדם אהד
מאלף משאתי ואשה בכל אלה לא משאתי לבד
ראה זה משאתי אשר עשה האלהים את האדם
ישר והמה בקשו חשבונות רבים מי כהחכם ומי
יודע פשר דבר חכמת אדם תאיר פניו ועז פניו
ישאא אני פי מלך ישמר ועל דברת שבושת
אלהים אל תבהל מפניו תלך אל תעמד בדבר
רע כי כל אשר יחפץ יעשה באשר דבר מלך
שלטון ומי יאמר לו מה תעשה שומר מצוה לא
ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם כי לכל
חפץ יש עת ומשפט כי רעת האדם רבה עליו
כי איננו ידע מה שיהיה כי כאשר יהיה מי יגיד
לו אין אדם שליט ברוח לכולא את הרוח ואין
שלטון ביום המות ואין משלחת במלחמה
ולא ימלט רשע את בעליו את כל זה ראיתי
ותתן את לבי לכלל מעשה אשר יעשה תחת

השמש עת אשר שלט האדם באדם לרע לו
ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום קדוש
יהלכו וישתכחו בעיר אשר כן עשו גם זה הבל
אשר אין זעשה פתגם מעשה הרעה מהרה על
כן מלא לב בני האדם בהם לעשות רע אשר
זמא עשה רע מאת ומאריך לו כי גם יודע אני
אשר יהיה טוב לראי האלהים אשר יראו
מלפניו וטוב לא יהיה לרשע ולא יאריך ימים
כשם אשר איננו ירא מלפני אלהים יש הבל אשר
זעשה על הארץ אשר יש ידויקים אשר מגיע
אלהם כמעשה הרשעים ויש רשעים שומעים
אלהם כמעשה הידויקים אמרתי שגם זה הבל
ושבתי אני את השמחה אשר אין טוב לאדם
תחת השמש כי אם לאכל ולשתות ולשמח והוא
ילנו בעמלו ימי חייו אשר נתן לו האלהים תחת
השמש כאשר נתתי את לבי לדעת חכמה
ולראות את הענין אשר זעשה על הארץ כי גם
ביום ובלילה שנה בעליו איננו ראה וראיתי את
כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למשא
את המעשה אשר זעשה תחת השמש בשל
אשר יעמל האדם לזקש ולא ימשא וגם אם
יאמר הזכס לדעת לא יוכל למשא כי את כל
זה נתתי אל לבי ולבור את כל זה אשר הידויקים
והחכמים ועבדיהם ביד האלהים גם אהבה גם
שגאה אין יודע האדם הכל לפניהם הכל כאשר
לכל מקרה אחד לשידק ולרשע לטוב ולטהור
ולטמא ולזבז ולאשר איננו זבז לטוב כזמא
הזשבע כאשר שבועה ירא זה רע בכל אשר
זעשה תחת השמש כי מקרה אחד לכל וגם לב
בני האדם מלא רע והוללות בלבבם בזייהם
ואזריו אל המתים כי מי אשר יבזר אל כל הזיים
יש בטחון כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת כי
הזיים יודעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה
ואין עוד להם שכר כי זשכז זכרם גם אהבתם
גם שגאתם גם קגאתם כבר אבדה וחלק אין להם
עוד לעולם בכל אשר זעשה תחת השמש כך
אכל בשמחה לזמך ושתה בלב טוב ינך כי כבר
רעה האלהים את מעשיך בכל עת יהיו בנדיך
לבנים ושמן על ראשך אל יזסר ראה זיים עם
אשה אשר אהבת כל ימי הבלך אשר נתן לך
תחת השמש כל ימי הבלך כי הוא חלקך בזיים
ובעמלך אשר אתה עמל תחת השמש כל אשר

תמצא ירך לעשות בכחך עשה כי אין מעשה
וזהבון ודעת וחכמה בשאל אשר אתה הלך
שמה שבת וראה תזות השמש כי לא לקלים
המרוץ ולא לגבורים המלחמה וגם לא לחכמים
לחזם וגם לא לגבנים עשר וגם לא לידעים חזן
כי עת ופגע יקרה את כלם כי גם לא ידע האדם
את עתו כדגים שנאחזים במשודה רעה וכצפרים
האחזות בפוז כהם יוקשים בני האדם לעת רעה
כשתפול עליהם פתאם גם זה ראיתי חכמה תזות
השמש וגדולה היא אלי עיר קטנה ואנשים בה
מעט ובא אליה מלך גדול וסבב אתה ובנה עליה
מצודים גדלים ומצא בה איש מסכן חכם ומלט
הוא את העיר בחכמתו ואדם לא זכר את האיש
המסכן ההוא ואמרת אני טובה חכמה מגבורה
וחכמת המסכן בזויה ודבריו אינם לשמעים דברי
חכמים בגזות לשמעים מזעקת מושל בכסילים
טובה חכמה מכלי קרב וחוטא אחד יאבד טובה
הרבה טובי מות יבאיש יביע שמן רוקח יקר
מחכמה מכבוד סכלות מעט לב חכם ליבוי
ולב כסיל לשמאלו וגם בדרך כשהסכל הלך
לבו חסר ואמר לכל סכל הוא אם רוז המושל
תעלה עליך מקומך אל תנחז כי מרפא יצו
חטאים גדולים יש רעה ראיתי תזות השמש
כשגגה שיצא מלפני השליש נתן הסכל במרומים
רבים ועשירים בשפל ישבו ראיתי עבדים על
סוסים ושירים הלכים כעבדים על הארץ חפר
גומץ בו יפול ופרץ גדר ישכנו חזש מסיע אבנים
יעצב בהם בוקע עצים יסכן במ אם קהה הברזל
והוא לא פנים קלקל וחילים יגבר ויתרון הכשיר
חכמה אם ישך החזש בלוא לחזש ואין יתרון
לבעל הלשון דברי פי חכם חזן ועפתות כסיל
תבלעו תזלת דברי פיהו סכלות ואחרית פיהו
הוללות רעה והסכל ירבה דברים לא ידע
האדם מה שיהיה ואשר יהיה מאחריו מי יגיד
לו עמל הכסילים תיגעו אשר לא ידע ללכת
אל עיר אי כך ארץ שמלכך עיר ושריך בבקר
יאכלו אשריך ארץ שמלכך בן חזרים ושריך
בעת יאכלו בגבורה ולא בשתי בעשלותים ימך
המקרה ובעפלות ידיים ידלף הבית לשחוק
עשים לחזם ויין ישמח חזים והכסף יענה את הכל
גם במדעך מלך אל תקלל ובחזרי משכבך אל
תקלל עשיר כי עוף השמים יולך את הקול

ובעל הכנפים יגיד דבר שלוח לחזק על פני
המים כי ברב הימים תמשאנו תן חזק לשבעה
וגם לשמונה כי לא תדע מה יהיה רעה על הארץ
אם ימלאו העבים גשם על הארץ יריקו ואם
יפול עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפול העץ
שם יהא שמר רווח לא ירע וראה בעבים לא
יקצור כאשר אינך יודע מה דרך הרוח כעצמים
בנטן המלאה ככה לא תדע את מעשה האלהים
אשר יעשה את הכל בבקר זרע את זרעך ולערב
אל תנח ירך כי אינך יודע אי זה יכשר הזה או
זה ואם שניהם כאחד טובים ומתוק האור וטוב
לעינים לראות את השמש כי אם שנים הרבה
יזיה האדם בכלם ישמח ויזכר את ימי החושך
כי הרבה יהיו כל שבא הבל שמח בחור
בילדותיך ויטיבך לבך בימי בחורותיך והלך
בדרכי לבך ובמראי עיניך ודע כי על כל אלה
יבאך האלהים במשפט והסר כעס מלבך והעבר
רעה מבשרך כי הילדות והשחרות הבל וזכר
את בוראיך בימי בחורותיך עד אשר לא יבאו ימי
הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם
חפץ עד אשר לא תחושך השמש והאור והירח
והכוכבים ושבו העבים אזור הגשם ביום
שידעו שמרי הבית והתעונו אנשי הזויל ובטלו
הטחנות כי מעטו וחשכו הראות בארבות וסגרו
דלתים בשוק בשפל קול הטחנה ויקום לקול
הצפור וישזזו כל בנות השיר גם מגבה יראו
וזתזזתים בדרך וינאץ השקד ויסתבל הזגב
ותפר האביזה כי הלך האדם אל בית עולמו
וסבבו בשוק הסופדים עד אשר לא ירזק
זבל הכסף ותרוץ גלת הזהב ותשבר כד על
המבוע וזרץ הגלגל אל הבור וישב העפר
על הארץ כשהיה והרוח תשוב אל האלהים
אשר נתנה הבל הבלים אמר הקוהלת הכל
הבל ויתר שהיה קהלת חכם עוד למד דעת את
העם ואין וחזק תקן משלים הרבה בקש קהלת
למשא דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת דברי
חכמים כדרבנות וכמשמרות זשועים בעלי אספות
נתנו מרעה אחד ויתר מהמה בני הזהר עשות
ספרים הרבה אין קץ ולהג הרבה יגעת בשר סוף
דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת משותיו
שמור כי זה כל האדם כי את כל מעשה האלהים
יבא במשפט על כל זעלם אם טוב ואם רע